

srdce mi po žebry skáče
sýkorka na holých větvích
zmateně jako mystik
který zjistil
že to co pokládal za nebe
byla jen klenba
žlutého listí

v noci k nám přilétají
bytosti dávno vysvléklé z hmoty
a spolu se mnou u postele naslouchají
tichému šustění hluboko v tvém těle
někde tam uvízl motýl
tam někde uvízl motýl

bez roku jednou za osmdesát let
kometa vrazí do potrubí
a proud vody vyplaví spolu se rzí
a s vlčími chlupy
i něco čím teprv budem
co teprv naráží do stěn
bez roku jednou za osmdesát let
a snad to není moc brzy
a snad to není moc pozdě

duše si vybírá svůj sen
a já ti věřím
jak chvění listí před domem
jak chvění při páteři

duše vybírá svůj sen
a sen si vybírá svou duši
nechci být zase démonem
vplétám se do tebe
vplétám se do tebe
jako maliní do ostružin